

7 - ஆவது சஞ்சிகை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரப் பதிகங்கள்.

காஞ்சிபுரம் - மஹாவித்வான்

ஸ்ரீமத் இராமாநந்த யோகிகள்

எழுதிய உரையும்

பு. வண்முகமுதலியாரால்

சென்னை

மதராஸ் டைமண்ட் பிரிஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1911

Registered Copy-right.

[அன 2]

Q23: 417x1

1111.

121082

திருக்கற்குடி

பண்-நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையாருங்கொடியாய்வெறியார்மலர்க்கொன்றையினாய்
படையார்வெண்மழுவாம்பரமாயபரம்பரனே
கடியார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அடிகேளெம்பெருமானடியேனையுஞ்சலென்னே.

(ப-ரை.) விடை ஆரும் கொடியாய் - தூடபவுருவெழுதப்பட்ட கொடியையுடையானே, வெறி ஆர் - மணம் நிறைந்த, மலர் கொன்றையினாய் - கொன்றைமலர் மாலை யுடையவனே, படை ஆர் - படுத்தற் றெழுதலமைந்த, வெண்மழுவாய் - வெள்ளிய மழுவையுடையவனே, பரம் ஆய - மேன்மையாகிய, பரம்பரனே - மிக மேலானவனே, கடி ஆர் - வாசனைநிறைந்த, பூம்பொழில்சூழ் - பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, திருக்கற்குடி - திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிநின்ற - நிலைபெற்று நின்ற, அடிசேன்-சுவாமி, எம்பெருமான் - எம் பெருமானே, அடியேனையும் - தொண்டனேனையும், அஞ்சல் என் பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) இடபவுருவெழுதப்பட்ட கொடியையுடையவனே, மணம் நிறைந்த கொன்றைமலர் மாலையையுடையவனே, படுத்தற் றெழுதலமைந்த வெள்ளிய மழுவையுடையவனே, மேன்மையாகிய பரம்பரனே, வாசனை நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்றுநின்ற சுவாமி, எம்பெருமானே, அடியேனையும் பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி யெம்பெருமானே, அடியேனை அஞ்சற்க வென்று சொல்லி யருளக்கடவை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) கொன்றை ஆகுபெயர். படுத்தல் - கொல்லுதல். (1)

மறையோர்வானவருந்தொழுதேத்திவணங்கநின்ற
விறைவாவெம்பெருமானெனக்கின்னமுதாயவனே
கறையார்சோலைகள்கூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அறவாவங்கணையடியேனையுஞ்சலென்னே.

(ப-ரை.) மறையோர் வானவரும்-வேதியரும் வீண்ணவரும், தொழுது ஏத்தி வணங்கநின்ற - வழிபட்டுத் துதித்து வணங்கநின்ற, இறைவா - இறைவனே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, எனக்கு இன் அமுது ஆயவனே - எனக்கு இனிய அமிர்தமானவனே, கறை ஆர் - கருமை நிறைந்த, சோலைகள்கூழ் - சோலைகள் சூழ்ந்த, திருக்கற்குடி - திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிநின்ற - நிலைபெற்று நின்ற, அறவா - தருமவடிவின்னே, .

கணனே - அழகிய கிருபைக்கண்ணனே, அடியேனையும்-தொண்டனேனையும், அஞ்சல் என் - பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) வேதியரும் விண்ணவரும் வழிபட்டுத் துதித்து வணங்க நின்ற இறைவனே, எம்பெருமானே, எனக்கு இனிய அமிர்தமானவனே, கருமைரிதைந்த சோலைகளுமுந்த திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்று நின்ற தருமவடிவினனே, அழகிய கிருபைக்கண்ணனே, தொண்டனேனையும் பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி மன்னிரின்ற தருமவடிவினனே, அடியேனை அஞ்சற்கவென்று சொல்லி யருளக்கடவை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) மறையோர் என்பத னீற்றில் எண்ணும்மை கூட்டப்பட்டது. தொழுதல் இங்குச் சிந்தித்தல் எனப் பொருள் பயந்து நின்றது. கறை - கருநிறம். சோலைக்குக் கருநிறம் மாச்செறிவாலுண்டானது. (2)

சிலையால்முப்புரங்கள்பொடியாகச்சிதைத்தவனே
மலைமேல்மாமருந்தேமடமாதிடங்கொண்டவனே
கலைசேர்கையினனே திருக்கற்குடிமன்னிரின்ற
அலைசேர்செஞ்சடையாயடியேனையும்ஞ்சலென்னே.

(ப-ரை.) சிலையால் - மேருமலையாகிய வில்லினால், முப்புரங்கள் பொடியாக - திரிபுரங்கள் நீராகும்படி, சிதைத்தவனே - அழித்தவனே, மலைமேல்-மலைமீதுள்ள, மாமருந்தே - மகா ஓளவுதமே, மடம் மாத - இளம்பெண்ணாகிய உமாதேவியை, இடம் கொண்டவனே-இடப்பாகத்தில் அமைத்தவனே, கலைசேர் கையினனே - மான் சேர்ந்த கையினையுடையவனே, திருக்கற்குடி-திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிரின்ற - நிலைபெற்று நின்ற, அலைசேர் செஞ்சடையாய் - கங்கை பொருந்திய செஞ்சடையனே, அடியேனையும் - தொண்டனேனையும், அஞ்சல் என் - பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) மேருமலையாகியவில்லினால் திரிபுரங்கள் நீராகும்படி அழித்தவனே, மலைமீதுள்ள மஹாஓளவுதமே, இளம்பெண்ணாகிய உமாதேவியை இடப்பக்கத்தில் அமைத்தவனே, மான் சேர்ந்த கையினையுடையவனே, திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்றுநின்ற கங்கை பொருந்திய செஞ்சடையனே, தொண்டனேனையும் பயப்படாதேயென்று சொல்லி யருளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி மன்னிரின்ற அலைசேர் செஞ்சடையாய், அடியேனை அஞ்சலென்று சொல்லி யருளக்கடவை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) சிதைத்தல் - அழித்தல். மருந்து அமிர்தம் எனினுமாம், இடம் - இடப்பக்கம். அலை - ஆகுபெயர், (கங்கை.) (3)

1319
894.811

மூலமும் - உரையும்.

195

செய்யார்மேனியனே திருநீலமிடற்றினனே
மையார்கண்ணிபங்காமதயாணையுரித்தவனே
கையார்குலத்தினாய் திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
வையாவெம்பெருமானடியேனையுமஞ்சலென்னே.

(ப-ரை.) செய் ஆர் மேனியனே - செத்திருமேனீ யுடையவனே, திருநீலமிடற்றினனே - திருநீலகண்டனே, மை ஆர் கண்ணிபங்கா - உமாதேவி பங்கனே, மதயாணே உரித்தவனே - மதயாணையை உரித்தவனே, கை ஆர் குலத்தினாய் - கையில் குலத்தை யுடையவனே, திருக்கற்குடி - திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிநின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற, ஐயா - ஐயனே, எம் பெருமான் - எம் பெருமானே, அடியேனையும் - தொண்டனேனையும், அஞ்சல் என் - பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) செத்திருமேனியையுடையவனே, திருநீலகண்டனே, உமாதேவி பங்கனே, மதயாணையையுரித்தவனே, கையில் குலத்தை யுடையவனே, திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்றுநின்ற ஐயனே, எம்பெருமானே, தொண்டனேனையும் பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற ஐயா, அடியேனே அஞ்சலென்று சொல்லக் கடவையென்பதாம்.

(வி-ரை.) செய் - செம்மை (செந்நிறம்.) மிடறு - கண்டம். மை - அஞ்சனம், கருமையெனினுமாம். (4)

சந்தார்வெண்குழையாய்சரிகோவணவரடையனே
பந்தாரும்விரலாளொருபாகமமர்ந்தவனே
கந்தார்சோலைகள் சூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
எந்தாயெம்பெருமானடியேனையுமேன்கொள்ளே.

(ப-ரை.) சந்தம் ஆர் வெண்குழையாய் - அழகு நிறைந்த வெண்குழையை யுடையவனே, சரி-சரிந்த, கோவணம் ஆடையனே - கௌபீந வஸ்திரத்தை யுடையவனே, பந்து ஆரும் விரலாள் - உமாதேவியானவள், ஒரு பாகம் அமர்ந்தவனே - ஒருபங்கிலமைந்தவனே, கந்தம் ஆர் - மணம் நிறைந்த, சோலைகள் சூழ்பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, திருக்கற்குடி - திருக்கற்குடி யென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிநின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற, எந்தாய் - எந்தந்தையே, எம் பெருமான் - எம் பெருமானே, அடியேனையும் - தொண்டனேனையும், ஏன்கொள் - ஏற்றுக் கொள்ளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) அழகு நிறைந்த வெண்குழையை யுடையவனே, சரிந்த கௌபீன வஸ்திரத்தை யுடையவனே, உமாதேவியானவள் ஒருபங்கிலமைந்தவனே, மணம் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்று நின்ற எந்தந்தையே, எம்பெருமானே, தொண்டனேனையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற எந்தாய், அடியேனை அஞ்சலென்று சொல்லி யருளக்கடவையென்பதாம்.

(வி-ரை.) சந்து சந்தம் என்பதன் சிதைவு, (ஈறுதொகுத்தல்) சங்கக் குழையாதலால் வெண்குழையென்றார். பந்து ஆர்தல்-பந்தோடு பழகுதல். அமர்தல்-விருப்புதல். கந்தம் என்பது கந்து, என ஈறு தொகுத்தலாயிற்று.

அரையார்கீளோடுகோவணமும்ரைக்கசைத்து
விரையார்கொன்றையுடன் விளங்கும்பிறைமேலுடையாய்
கரையாரும்வயல்கூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அரையாவெம்பெருமானடியேனையுமஞ்சலென்னே.

(ப-ரை.) அரை ஆர் கீள் ஒடு-திருவரையிற் பொருந்திய கீளோடு, கோவணமும்-கௌபீணமும், அரைக்கு அசைத்து-அரையிற் கட்டி, விரை ஆர்-வாசனை நிரம்பிய, கொன்றை உடன்-கொன்றை மலரை, விளங்கும் பிறைமேல் உடையாய்-பிரகாசிக்கின்ற பிறைமேலுடையவனே, கரை ஆரும்-கரைகளோடு பொருந்தின, வயல் சூழ்-வயல்கள் சூழ்ந்த, திருக்கற்குடி-திருக்கற்குடி யென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிநின்ற-நிலைபெற்றுநின்ற, அரையா-அரசனே, எம்பெருமான்-எம்பெருமானே, அடியேனையும்-தொண்டனேனையும், அஞ்சல் என்-பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) திருவரையிற் பொருந்திய கீளோடு, கௌபீணமும் அரையிற்கட்டி வாசனைநிரம்பிய கொன்றை மலரை பிரகாசிக்கின்ற பிறைமேலுடையவனே, கரைகளோடு பொருந்தின வயல்கள் சூழ்ந்த திருக்கற்குடி யென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்றுநின்ற அரசனே, எம்பெருமானே தொண்டனேனையும் பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற அரசனே, அடியேனை அஞ்சலென்று சொல்லியருளக்கடவை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) அரை-இடை. அசைத்தல்-கட்டுதல். கரை-வரம்பு. அரையன்-அரசன்.

(6)

பாரோர்விண்ணவரும்பரவிப்பணிந்தேத்தநின்ற
சீரார்மேனியனே திகழ்நீலமிடற்றினனே
காரார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
ஆராவின்னமுதேயடியேனையுமஞ்சலென்னே.

(ப-ரை.) பாரோர் விண்ணவரும்-மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணுலகத்தவரும், பரவிப்பணிந்து நின்று எத்த-வழிபட்டுவணங்கித்துதிக்க, சீர் ஆர்மேனியனே - சிறப்புற்ற திருமேனியையுடையவனே, திகழ் நீல மிடற் றினனே விளங்குகிற நீலகண்டனே, கார் ஆர்-கருமை பொருந்திய, பூம்பொழில் சூழ்-

பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, திருக்கற்குடி-திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிரின்ற-நிலைபெற்றுநின்ற, இன்-இனிய, ஆரா அமுதே-தெவிட்டாத அமுதமே, அடியேனையும்-தொண்டனேனையும், அஞ்சல் என்-பயப்படாதே மென்று சொல்லி யருளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணுலகத்தவரும் வழிபட்டு வணங்கி துதிக்க. சிறப்புற்ற திருமேனியையுடையவனே, விளங்குகிற நீலகண்டனே, கருமைபொருந்திய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்றுநின்ற இனிய தெவிட்டாத அமுதமே, தொண்டனேனையும் பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி மன்னிரின்ற ஆராவமுதே, அடியேனை அஞ்சலென்று சொல்லியருளக்கடவை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) பாரோர் என்பத னீற்றில் எண்ணும்மை கூட்டப்பட்டது. பாவல் இங்குச் சித்தித்தற் பொருளது. கார் ஆர் என்பதற்கு மேகங்கள் தவழ்கின்ற எனினுமாம். (7)

நிலனேநீர்வளிநீடுவொனகமாகிநின்ற

புலனேபுண்டரிகத்தயன்மரலவன்போற்றிசெய்யுங்

கனலேகற்பகமேதிருக்கற்குடிமன்னிரிநை

அனல்சேர்கையினனேயடியேனையும்ஞ்சலென்னே.

(ப-ரை.) நிலன் நீர் வளிநீடுவொனகம் ஆகிநின்ற-மண்ணீர்காற்று நெருப்பு நெடிய ஆகாசமாகிநின்ற, புலனே-அறிவுருவனே, புண்டரிகத்து அயன்-தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமன், மால் அவன்-திருமால், போற்றிசெய்யும்-வணங்குகிற, கனலே-நெருப்புருவனே, கற்பகமே-கற்பகத்தருவே, திருக்கற்குடி-திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிரின்ற-நிலைபெற்றுநின்ற, அனல்சேர்கையினனே-மழுப்பொருந்திய திருக்கரத்தை யுடையவனே, அடியேனையும் - தொண்டனேனையும், அஞ்சல் என்-பயப்படாதே மென்று சொல்லி யருளக்கடவை எ-று.

(பொ-ரை.) மண்ணீர் காற்று நெருப்பு நெடிய ஆகாசமாகி நின்ற அறிவுருவனே, தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமன் திருமால் வணங்குகிற நெருப்புருவனே, கற்பகத்தருவே, திருக்கற்குடி யென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்றுநின்ற மழுப்பொருந்திய திருக்கரத்தையுடையவனே, தொண்டனேனையும் பயப்படாதே யென்று சொல்லி யருளக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி மன்னிரின்ற அனல்சேர் கையினனே, அடியேனை அஞ்சலென்று சொல்லியருளக்கடவை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) நிலம் நிலன் எனப் போலியாயிற்று, புலம் என்பது-மது. வளி-காற்று. வானகம் - ஆகாயம். புண்டரீகம் - தாமரை மலர். கற்பகம்-கற்பகமரம். (8)

வருங்கீர் லன் னுயிரைமடியத்திருமெல்விரலால்
பெரும்பாலன் நனக்காய்ப்பிரிவித்தபெருந்தகையே
கரும்பாரும்வயல்கூழ்த்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
விரும்பாவெம்பெருமானடியேனையும்வேண்டுத்யே.

(ப-ரை.) வரும் - வந்த, காலன் உயிரை - இயமன் உயிரை, மடிய - மாளும்படி, திருமெல் விரலால் - அழகிய மெல்லிய விரல்களாலே, பெரும்பாலன் தனக்காய் - பெருமையுள்ள மார்க்கண்டனுக்காக, பிரிவித்த - பிரித்த, பெரும் தகையே - பெருங்குணத்தை யுடையவனே, கரும்பு ஆரும் வயல்கூழ் - கருப்பு நிறைந்த வயல்கூழ்ந்த, திருக்கற்குடி - திருக்கற்குடியென்னுந் திருப்பதியில், மன்னிநின்ற - நிலைபெற்று நின்ற, விரும்பா - விரும்புதலை யுடையவனே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, அடியேனையும் - தொண்டனேனையும், வேண்டி - விரும்பக்கடவை எ-று.

(போ-ரை.) வந்த இயமனுயிரை மாளும்படி அழகிய மெல்லிய விரல்களாலே பெருமையுள்ள மார்க்கண்டனுக்காகப் பிரித்த பெருங்குணத்தை யுடையவனே, கரும்பு நிறைந்த வயல் கூழ்ந்த திருக்கற்குடி யென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்று நின்ற விரும்புதலை யுடையவனே, தொண்டனேனையும் விரும்பக்கடவை.

(க-ரை.) திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற விரும்புதலை யுடையவனே, அடியேனையும் விரும்பக்கடவை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) தகை - குணம். கரும்பு - கருப்பஞ்சோலை. விரும்பா - விரும்பனே. (விரும்பத்தை யுடையவனே) வேண்டல் - விரும்பல். (9)

அலையார்த ன்புனல்கூழ்த்தழகாகிவிழுவமருங்
கலையார்மாதவர்சேர் திருக்கற்குடிக்கற்பகத்தைச்
சிலையார்வா னுதலாள்நல்லசிக்கடியப்பனுரை
விலையார்மலைவல்லார்வியன்மூவுலகாள்பவரே.

(பு-ரை.) அலை ஆர் - அலைகள் நிறைந்த, தண்புனல் சூழ்ந்து - குளிர்த்த நீர் சூழ்ந்து, அழகு ஆகி - அழகுபெற்று, விழவு அமரும் - திருவிழாக்கள் அமைந்த, கலை ஆர் - கலைஞரும், மாதவர் - மாதவரும், சேர்-கூடிய, திருக்கற்குடி - திருக்கற் குடியிலெழுந்தருளி யிருக்கிற, கற்பகத்தை - கற்பகவிருகத்தை, சிலை ஆர் லாள் நுதலாள் உணப்பகை நல்லசிக்கடி அப்பன் நாவலாரன்—, உரை - சொன்ன, விலை ஆர் மலை வல்லார் - விலைமதிக்கப் பெற்ற தமிழ்மாலையைக் கற்று வல்லவர், வியன்-பெரிய, மூவுலகு - மூன்றுலகத்தை யும், ஆள்பவர் - ஆள்பவராவர் எ-று.

(போ-ரை.) அலைகள் நிறைந்த குளிர்த்த நீர் சூழ்ந்து அழகுபெற்று திருவிழாக்களமைந்த, கலைஞரும் மாதவரும் கூடிய திருக்கற்குடியி லெழுந்தருளி

யிருக்கிற கற்பகவீருகூத்தை, சிலையார்வான் துதலான் நல்ல சிங்கடியப்பன், சாவலூரன் புகழ்ந்துரைத்த, விலைமதிக்கப்பெற்ற தமிழ் மாலையைக் கற்று வல்லவர் பெரிய மூன்றுலகத்தையும் ஆள்பவராவர்.

(க-ரை.) திருக்கற்குடிக் கற்பகத்தைத் திருநாவலாரூரன் புகழ்ந்துரைத்த தமிழ் மாலையைக் கற்று வல்லவர் மூன்றுலகங்களையும் ஆள்பவராவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) சிலை ஆர்வான் துதலான் - வில்லினை நிகர்த்த ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவன். மூவுலகு - சுவர்க்கலோகம், மத்தியலோகம், பாதாளலோகம்.

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - முத்தீசர். தேவியார் - அஞ்சனாகுழியம்மை.

திருக்கடலூர்.

பண் - ஈட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடியார்மேனியனேபுரி நூலொருபாற்பொருந்த
வடியார்முவிலைவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடலூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அடிகேளென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

(ப-ரை.) பொடி ஆர் மேனியனே - திருவெண்ணீற்றையணிந்த திருமேனியை யுடையவனே, புரிநூல் - முப்புரிநூலானது, ஒருபால் பொருந்த - ஒருபாகத்திற் பொருந்த, வடி ஆர்-கூர்மைபொருந்திய, மூ இலைவேல் - முத்தலைச் சூலத்தையும், வளர்கங்கையின் மங்கையொடும் - வளராரின்ற கங்கையாகிய பெண்ணோடும், கடி ஆர் - வாசனைநிறைந்த, கொன்றையனே - கொன்றைமலர் மாலையையுடையவனே, கடலூர் தன்னுள் - திருக்கடலூருள், வீரட்டத்து - திருவீரட்டத்து எழுந்தருளிய, எம் அடிகேள் - எமது சுவாமி, என் அமுதே - என் அமிர்தமே, எனக்கு-அடியேனுக்கு, நீ அலது-நீயன்றி, துணை - துணையாவார், ஆர் - வேறியாவர் எ-று.

(பொ-ரை.) திருவெண்ணீற்றையணிந்த திருமேனியை யுடையவனே, முப்புரி நூலானது ஒருபாகத்திற் பொருந்த, கூர்மைபொருந்திய முத்தலைச் சூலத்தையும், வளராரின்ற கங்கையாகிய பெண்ணோடும் வாசனை நிறைந்த கொன்றைமலர் மாலையையுடையவனே, திருக்கடலூருள் திருவீரட்டத்தெழுந்தருளிய எமது சுவாமி, என் அமிர்தமே, அடியேனுக்கு நீயன்றித் துணையாவார் வேறு யாவர்.

(க-ரை.) திருக்கடவூர் வீரட்டத் தெழுந்தருளியிருக்கிற எமது சுவாமீ, நீயன்றி எனக்குத் துணையாவார் யார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) புரி - முறுக்கு, கங்கையின் மங்கை - இதில் இன் அவ்வழிச் சாரியை. (1)

பிறையாருஞ்சடையாய்பிரமன் றலையிற் பலிகொண்
மறையார்வானவனே மறையின்பொருளானவனே
கறையாரும் மிடற்றாய்கடவூர் தனுள் வீரட்டத்தெம்
இறைவாவென்னமுதேயெனக்கார் துணைநீயலதே.

(பு-ரை.) பிறைஆரும் சடையாய் - பிறைசேந்த சடையையுடையவனே, பிரமன் தலையில் - பிரமன் தலையோட்டில், பலிகொள் - பிச்சையேற்கின்ற, மறை ஆர் - வேதாருபியாயிருக்கிற, வானவனே - தேவனே, மறையின்பொருள் ஆனவனே - வேதார்த்தமானவனே, கறை ஆரும் மிடற்றாய் - நஞ்சுபொருந்திய திருமிடற்றையுடையவனே, கடவூர் தன்னுள் - திருக்கடவூருள், வீரட்டத்து - திருவீரட்டத்து எழுந்தருளிய, எம் இறைவா - எமது தலைவனே, என் அமுதே - என் அமிர்தமே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அவது - நீயன்றி, துணை - துணையாவார், ஆர் - வேறியாவர் எ-று.

(பொ-ரை.) பிறைசேந்த சடையையுடையவனே, பிரமன் தலையோட்டில் பிச்சை யேற்கின்ற வேதாருபியாயிருக்கிற தேவனே, வேதார்த்தமானவனே நஞ்சுபொருந்திய திருமிடற்றையுடையவனே, திருக்கடவூருள் திருவீரட்டத்து எழுந்தருளிய எமது தலைவனே, என் அமிர்தமே, அடியேனுக்கு நீயன்றி துணையாவார் வேறியாவர்.

(க-ரை.) திருக்கடவூர்த் திருவீரட்டத் தெம் மிறைவா, எனக்கு நீயன்றித் துணையாவார் வேறு யாவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பலி - பிசை, மறையின்பொருள் - வேதார்த்தம். கறை - நஞ்சு. மிடறு - கண்டம். (2)

அன்றாவின்கீழ் மந்தநால்வர்க்கருள் புரிந்து
கொன்றாய்காலனுயிர்கொடுத்தாய் மறையோனுக்குமான்
கன்றருங்கரவாகடவூர்த் திருவீரட்டத்துள்
என்றதைபெருமானெனக்கார் துணைநீயலதே.

(பு-ரை.) அன்று - அக் காலத்தில், ஆவின் கீழல் கீழ் - கல்லாவி னீழலின் கீழே, நால்வர்க்கு - (சனகர் முதலிய) நால்வருக்கும், அறம் அருள்புரிந்து - அற நெறியைக் கிருபைசெய்து, காலன் - இயமனது, உயிர் - உயிரை, கொன்றாய் - வாக்கினை, மறையோனுக்கு - வேதியச் சிறுவனுக்கு, உயிர் கொடுத்தாய் - உயிர் தந்தாய், மான்கன்று - மான் கன்று, ஆரும் - பொருந்திய, கரவா - திருக்கரத்தை யுடையவனே, கடவூர் - கடவூர், திருவீரட்டத்

துன் - திருவீரட்டத்துளெழுந்தருளிய, என் தாதை - என் தத்தையே, பெரு
மான் - எம்பெருமானே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அலது - நீ யன்றி,
துணை - துணையாவார், ஆர் - வேறியாவர் எ-று.

(பொ-ரை.) அக்காலத்தில் கல்லாலி னீழலின்கீழே சநகர் முதலிய நால்
வருக்கும் அறநெறியைக் கிருபைசெய்து, யமனது உயிரை வாங்கினை, வேதி
யச் சிறுவனுக்கு உயிர்த்தத்தாய், மான் கன்று பொருந்திய திருக்கரத்தையுடை
யவனே, கடலூர் திருவீரட்டத்துள் எழுந்தருளிய என் தத்தையே, எம் பெரு
மானே, அடியேனுக்கு நீயன்றி துணையாவார் வேறியாவர்.

(க-ரை.) கடலூர்த் திருவீரட்டத்துள் என் தாதையே, எனக்கு நீய
லது துணையார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நால்வர்க்கருள்புரிந்து என மெல்வருதலால் ஆல் என்றது கல்
லால் என்பது பெறுமாறாயிற்று. காலனை - காலதேவதை. உயிர் கொன்றாய்
உயிர் கொடுத்தாய் என வியையும். மறையோன் என்றது 'மார்க்கண்டனே.
கரவன் - கையை யுடையவன்.

(3)

போராருங்கரியின் னுரிபோர்த்துப்பொன்மேனியின்மேல்
வாராரும்முலையானொ ரபாகமகிழ்ந்தவனே
காராரும்மிடற்றும்கடலூர்தனுள்வீரட்டானத்
தாராவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

(ப-ரை.) போர் ஆரும்-போர்த்தொழிலையுடைய, கரியின் உரி-யானைத்
தோலை, பொன் மேனியின்மேல் போர்த்து - பொன்போலத் திருமேனி
யின்மீது போர்த்து, வார் ஆரும் முலையான்-உமாதேவியானவன், ஒரு பாகம்-
ஒரு பாகத்தில் இருக்க, மகிழ்ந்தவனே - களித்தவனே, கார் ஆரும் மிடற்
றாய் - திருவீலகண்டனே, கடலூர் தன்னுள் - திருக்கடலூருள், வீரட்டான
த்து - திருவீரட்டானத்து ளெழுந்தருளிய, ஆரா என் அமுதே - தெவிட்
டாத என் அமிர்தமே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அலது-நீ யன்றி, துணை-
துணையாவார், ஆர் - வேறியாவர் எ-று.

(பொ-ரை.) போர்த்தொழிலையுடைய யானைத்தோலை பொன்போலத்
திருமேனியின்மீது போர்த்து, உமாதேவியானவன் ஒரு பாகத்தி லிருக்க
கரித்தவனே, திருவீலகண்டனே, திருக்கடலூருள் திருவீரட்டானத்துளெழுந்
தருளிய தெவிட்டாத என் அமிர்தமே, அடியேனுக்கு நீயன்றி துணையா
வார் வேறியாவர்.

(க-ரை.) கடலூர் வீரட்டானத்து ஆராவமுதே, எனக்கு நீயலது துணை
யாவார் யாவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) போர் - போர்த்தொழில். பொன்மேனி - பொன்போல
மேனி, அழகாகிய திருமேனி யென்றலு மொன்று. வார் - கச்சு.

(4)

மையர்கண்டத்தினும்மதமாவிரிபோர்த்தவனே
பொய்யாதென் னுயிருட்புகுந்தாயின்னம்போந்தறியாய்
கையாராடவாகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
ஐயாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

(ப-ரை.) மை ஆர் கண்டத்தினும் - திரு நீலகண்டத்தை யுடையவனே, மதமா உரி போர்த்தவனே - மதயானையின் தோலைப் போர்த்தவனே, பொய்யாது - பொய்க்காமல், என் உயிருள் புகுந்தாய்-என் உயிரில் பிரவேசித்தாய், இன்னும் போந்த அறியாய்-இன்னும் வெளிப்பட்டறியாய், கை ஆர் - கையினிடத்துப் பொருந்திய, ஆடு அரவா - ஆடுகின்ற பாம்பை யுடையவனே, கடவூர்தனுள் - திருக்கடவூருள், வீரட்டத்து - திருவீரட்டத்து னெழுந்தருளிய, எம் ஐயா - எம் ஐயனே, என் அமுதே - என் அமிர்தமே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அலது - நீ யன்றி, துணை - துணையாவார், ஆர் - வேறியாவர் எ-று.

(பொ-ரை.) திருநீல கண்டத்தை யுடையவனே, மதயானையின் தோலைப் போர்த்தவனே, பொய்க்காமல் என் உயிரில் பிரவேசித்தாய், இன்னும் வெளிப்பட்டறியாய், கையினிடத்துப் பொருந்திய ஆடுகின்ற பாம்பையுடையவனே, திருக்கடவூருள் திருவீரட்டத்து னெழுந்தருளிய எம் ஐயனே, என் அமிர்தமே, அடியேனுக்கு நீயன்றி துணையாவார் வேறியாவர்.

(க-ரை.) கடவூர்தன்னுள் வீரட்டத்து எம்மையா, என்னமுதே, எனக்கு நீயலது, வேறுதுணை யில்லை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) மையார் கண்டம் - நீலகண்டம். மதமா-மதயானை. அரவன்-பாம்பையுடையவன். (5)

மண்ணீர்தீவெளிகால்வருபூதங்களாகிமற்றும்
பெண்ணோடாணலியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணுருண்மணியேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அண்ணுவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

(ப-ரை.) மண்—, நீர்—, தீ—, வெளி - ஆகாயம், கால்-காற்று, (என்கிற) வரு - வளராரின்ற, பூதங்கள் ஆகி - பஞ்சபூதங்களாகி, மற்றும்—மேலும், பெண்ணோடு ஆண் அவி ஆய் - பெண்ணுடனே ஆண்பேடு ஆய், பிறவா உரு ஆனவனே - பிறக்காதவடிவானவனே, கண் உள் ஆர் மணியே - கண்ணுள்ளே பொருந்திய மணியே, கடவூர் தனுள் - திருக்கடவூருள், வீரட்டத்து - திருவீரட்டத்து னெழுந்தருளிய, எம் அண்ணு-எமது தந்தையே, என் அமுதே-என் அமிர்தமே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அலது-நீயன்றி, துணை-துணையாவார், ஆர் - வேறியாவர் எ-று.

(பொ-ரை.) மண் நீர் தீ ஆகாயம் காற்று என்று சொல்லப்பட்ட வளராரின்ற பஞ்சபூதங்களாகி, மேலும் பெண்ணுடனே ஆண்பேடு ஆய், பிறக்

கர்த வடிவானவனே, கண்ணுள்ளே பொருந்திய மணியே, திருக்கடவுருள் திருவீரட்டத்து ளெழுந்தருளிய எமது தந்தையே, என் அமிர்தமே, அடியேனுக்கு நீயன்றி துணையாவார் வேறியாவர்.

(க-ரை.) திருக்கடவுரி ளெழுந்தருளியிருக்கிற எம் அண்ணா, அமுதே, எனக்கு நீயலது துணையாவார் வேறில்லை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) அவி - பேடு. கண்ணுருள் மணி - கண்மணி.

(6)

எரியார்புன்சடைமேலிளநாகமணிந்தவனே
நரியாருஞ்சுடலைருவெண்டலைகொண்டவனே
கரியாரீருரியாய்கடவுர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அரியாயென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

(ப-ரை) எரி ஆர்-நெருப்புப்போலும், புன்சடைமேல்-புல்லிய சடையின்மீது, இளநாகம் அணிந்தவனே - இளம்பாம்பை அணிந்தவனே, நரி ஆரும், நரிகன் நிறைந்த, சுடலை-சுடலையில், நகு-விளங்குகின்ற, வெண்டலையேந்திவனே-வெண்டலையேந்தினவனே, ஆர் ஈர் கரி உரியாய்-அருமையாகிய குளிர்த்த யானைத்தோலையுடையவனே, கடவுர்தனுள்-திருக்கடவுருள், வீரட்டத்து-திருவீரட்டத்து ளெழுந்தருளிய, எம் அரியாய்-எமது அரியவனே, என் அமுதே - என் அமிர்தமே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அலது - நீ யன்றி, துணை-துணையாவார், ஆர்-வேறியாவர் எ-று.

(பொ-ரை) நெருப்புப் போலும் புல்லிய சடையின்மீது இளம்பாம்பை அணிந்தவனே, நரிகன் நிறைந்த சுடலையில் விளங்குகின்ற வெண்டலையேந்திவனே, அருமையாகிய குளிர்த்த யானைத் தோலையுடையவனே, திருக்கடவுருள் திருவீரட்டத்து ளெழுந்தருளிய எமது அரியவனே, என் அமிர்தமே, அடியேனுக்கு நீயன்றி துணையாவார் வேறியாவர்.

(க-ரை.) திருக்கடவுர் வீரட்டத்து எம் அரியாய், என் அமுதே, எனக்கு நீயலது துணையாவார் ஒருவருமில்லை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) எரி-நெருப்பு. நாகம்-பாம்பு. ஆர்தல்-நிறைதல். சுடலை-மயாநம். நகு என்பதற்கு சிரிக்கின்ற என்றுரைத்தலுமாம். உரி-தோல்.

வேறுவுன்னடியேன்விளங்குங்குழைக்காதுடையாய்
தேறேனுன்னையல்லாற்சிவனெயென்செழுஞ்சுடரே
காரூர்வெண்மருப்பாகடவுர்த்திருவீரட்டத்துள்
ஆரூர்செஞ்சடையாயெனக்கார்துணைநீயலதே.

(ப-ரை.) உன் அடியேன் வேறு - உன்னடியேன் வேறுனவனா, விளங்கும்-பிரகாசிக்கிற, குழை காது உடையாய்-குழையையணிந்த திருச்செவியையுடையவனே, உன்னை அல்லால்-உன்னையன்றி, தேறேன்-வேறொருவரை அறியேன், சிவனே-சிவபிரானே, என்செழுஞ்சுடரே-என்செழுஞ்சோதியோ

காறு ஆர்-கொழுப்போன்ற, வெண்மருப்பா-வெண்கொம்பையுடையவனே, கடலூர்-கடலூர், திருவீரட்டத்தன்-திருவீரட்டத்து னெழுந்தருளிய, ஆறு ஆர் செம் சடையாய் - கங்கைதங்கிய செஞ்சடையனே, எனக்கு-அடியேனுக்கு, நீ அலது - நீயன்றி, துணை-துணையாவார், ஆர்-வேறியாவர் என்று

(பொ-ரை.) உன்னடியேன் வேறானவனா, பிரகாசிக்கிற குழையையணிந்த திருச்செவியையுடையவனே, உன்னையன்றி வேறொருவரை அறியேன், சிவபிரானே, என் செழுஞ்சோதியே, கொழுப்போன்ற வெண் கொம்பையுடையவனே, கடலூர் திருவீரட்டத்து னெழுந்தருளிய கங்கைதங்கிய செஞ்சடையனே, அடியேனுக்கு நீயன்றி துணையாவார் வேறியாவர்.

(க-ரை.) திருக்கடலூர் வீரட்டத்தன் எழுந்தருளியிருக்கிற கங்கைச் சடையனே, எனக்கு நீயலது துணையாவார் ஒருவருமில்லை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) குழை-குண்டலம். தேறல்-அறிதல். ஆறு-காந்தி. (8)

அயனோடன்றரியுமடியும்முடி காண்பரிய
பயனேயெம்பரனேபரமாயபரஞ்சுடரே
கயமாருஞ்சடையாங்கடலூர்த்திருவீரட்டத்துள்
அயனேயென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

(ப-ரை.) அன்று - அக்காலத்தில், அயனோடு அரியும் - பிரமணம் திருமாலும், முடியும் அடியும் காண்பு அரிய - முடியும் அடியும் காண்டற்கரிய, பயனே-பிரயோசனமே, எம்பரனே-எமதுபரனே, பரம் ஆய-மேன்மையாகிய, பரஞ்சுடரே-பரஞ்சோதியே, கயம் ஆரும் சடையாய்-கங்கை நீர் நிறைந்த சடையையுடையவனே, கடலூர்-கடலூர், திருவீரட்டத்தன்-திருவீரட்டத்து னெழுந்தருளிய, அயனே - என் அமுதே - என் அமிர்தமே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அலது-நீயன்றி, துணை - துணையாவார், ஆர்-வேறியாவர்.

(பொ-ரை.) அக்காலத்தில் அயனோடு அரியும் முடியும் அடியும் காண்டற்கரிதாயிருந்தபயனே, எம் பரனே, மேன்மையாகிய பரஞ்சுடரே, கங்கைநீர் நிறைந்த சடையையுடையவனே கடலூர் திருவீரட்டத்து னெழுந்தருளியிருக்கிற ஐயனே, என்னமுதே, எனக்கு நீயலது வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை.

(க-ரை.) திருக்கடலூர்த் திருவீரட்டத்தன் எழுந்தருளியிருக்கிற ஐயனே, எனக்கு நீயலது வேறு துணையில்லை யென்பதாம்.

(வி-ரை.) வெண்மருப்பு-பன்றிக்கொம்பு. அயன்-ஐயன். (9)

காராரும்பொழில்சூழ்கடலூர்த்திருவீரட்டத்துள்
ஏராரும்பிறையைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆரூரன்னடியானடித்தொண்டனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பாலோகத்திருப்பாரே.

(ப-ரை.) கார் ஆரும்-மேகங்கள் தவழ்கின்ற, பொழில் சூழ்-சோலை சூழ்ந்த, கடலூர்-கடலூர், திருவீரட்டத்துள்-திருவீரட்டத்துள் ளெழுந்தருளியிருக்கிற, ஏர் ஆரும் இறையை-அழகு நிறைந்த இறைவனை, துணை ஆ-துணையாகக் கொண்டு, எழில் நாவலர் கோன்—, ஆரூரன் அடியான்—, அடித் தொண்டன்—, உரைத்த-சொல்லிய, தமிழ்-தமிழ் மாலையை, ஏத்தவல்லார்-ஏத்தவல்லவராகிய, பாரோர் - இவ்வுலகத்தார், பரலோகத்து இருப்பார்-பரலோகத்திருப்பவராவர் எ-று.

(பொ-ரை.) மேகங்கள் தவழ்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த கடலூர்த் திருவீரட்டத்து ளெழுந்தருளியிருக்கிற அழகுபொருந்திய இறைவனைத் திருநாவலாரூரன் புகழ்ந்துரைத்த தமிழ் மாலையைக்கற்று வல்லவர், பரலோக வாழ்வைப் பெறுவர்.

(க-ரை.) திருக்கடலூர்த் திருவீரட்டத்துள் எழுந்தருளியிருக்கிற இறைவனைத் திருநாவலாரூரன் புகழ்ந்துரைத்த தமிழ் மாலையைக்கொண்டு அவ் விறைவனைத் துதிக்கவல்லாராகிய இவ்வுலகத்தார் பரலோகத்திருப்பவராவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏர்-அழகு. இறை-ஆகுபெயர். எழில்-அழகு. பார்-பூமி. பரலோகம்-சிவலோகம். (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - அழர்நகடேசர். தேவியார் - அய்யாமியம்மை.

திருக்குருகாவுர்

பண் - ஈட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தனையாமாற்றையறிந்திலேனெம்பெருமான்
பித்தரேயென்றுன்னேப்பேசுவார்பிறரெல்லா
முத்தினைமணிதன்னைமாணிக்கமுனைத்தெழுந்த
வித்தகனேகுருகாவுர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ப-ரை.) இத்தனை ஆம் ஆற்றை - இவ்வளவார்த்தன்மையை, அறிந்திலேன் - உணர்ந்திலேன், எம்பெருமான்-எம்பெருமானே, முத்தினை-முத்துப் போல்பவனாகிய வுன்னை, மணிதன்னை மாணிக்கம்போல்பவனாகிய வுன்னை, பிறர் எல்லாம் - அந்நியரெல்லாரும், உன்னை - நின்னை, பித்தனே என்று பேசுவர் - பித்தனே யென்று சொல்லுவர், மாணிக்கம் முனைத்து எழுந்த .

மாணிக்கமே முளைத்தெழுந்தாற்போன்ற, வித்தகனே - ஞானவடிவனே, குரு
காவூர் வெள்ளடை - திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற,
நீ அன்றே - நீ அல்லவா எ-று.

(பொ-ரை.) இவ்வளவாகிய தன்மையை யுணர்ந்திலேன், எம்பெரு
மானே, முத்தப்போல்பவனாகிய வுன்னை, மாணிக்கம்போல்பவனாகிய வுன்
னைப் பிறரெல்லாம் பித்தனே யென்று பேசுவர், மாணிக்கம் முளைத்தெழுந்
தாற்போன்ற ஞானவடிவனே, திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையிலெழுந்தருளி
யிருக்கிற நீயல்லவா.

(க-ரை.) திருக்குருகாவூரிலெழுந்தருளியிருக்கிறவித்தகனே, உன்னைப்
பித்தனே யென்பர் பிறரெல்லாம், இதென்னபாவம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தனை-அளவு. ஆறு-வழி. வித்தன் எனப் பாடமோதி வித்துப்
போல்பவன் என்றாரப்பினுமாம். (1)

ஆவியைப்போகாமேதவிர்த்தென்னையாட்கொண்டாய்
வாவியிற்கயல்பாயக்குளத்திடைமடைதோறுங்
காவியுங்குவளையுங்கமலமுஞ்செங்கமுநீரும்
மேவியகுருகாவூர்வெள்ளடையீயன்றே.

(ப-ரை.) வாவியில் - தடாகங்களில், கயல்பாய - சேல்கள் துள்ள, குளத்
திடை - குளங்களில், மடைதோறும் - மடைகளிலெல்லாம், காவியும்—, குவ
ளையும்—, கமலமும்-தாமரையும், செங்கமுநீரும் - செவ்வல்லியும், மேவிய -
பொருந்திய, குருகாவூர் வெள்ளடை - திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையில் எழுந்
தருளியிருக்கிற, நீ அன்றே - நீ அல்லவா, ஆவியை-என்னுயிரை, போகாமே
தவிர்த்து - போகாமல் தடுத்து, என்னை ஆட்கொண்டாய் - என்னையடிமை
கொண்டனை எ-று.

(பொ-ரை.) தடாகங்களில் சேல்கள் துள்ள, குளங்களில் மடைகளிலெல்
லாம் காவியும் குவளையும் தாமரையும் செவ்வல்லியும் பொருந்திய திருக்குரு
காவூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற நீ அல்லவா என்னுயிரை போகா
மல் தடுத்து என்னை யடிமை கொண்டனை.

(க-ரை.) திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையிலெழுந்தருளியிருக்கிற நீ யல்
லவா, என்னுயிரைப் போகாது தடுத்தாட்கொண்டவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆவி - உயிர். தவிர்த்தல் - தடுத்தல். காவி குவளை யென்பன.
ஒன்றற்கொன்று சிறிது வேற்றமையுள்ள ஒரு சாதிமலர்கள். கமலம்-தாமரை.

பாடுவார்பசிதீர்ப்பாய்பரவுவார்பிணிகளைவா
யோடுநன்கலனாகவுண்பலிக்குழல்வானே
காடுநல்லிடமாகக்கடுவிருள்கடமாரும்
வேடனேகுருகாவூர்வெள்ளடையீயன்றே.

(ப-ரை.) ஒடி - தலையோட்டினை, நன்கலன் ஆக - நல்லபலிபாத்திரமாகக்கொண்டு, உண்பலிக்கு - உண்ணுஞ் சோற்றின் பொருட்டு, டுழுவானே - திரிபவனே, காடு-மடானம், கல் இடம் ஆக - நல்லிடமாகக் கொண்டு, கடு இருள் - மிக்க இருளில், நடம் ஆடும் - நடனஞ் செய்கிற, வேடனே - வேடுவனே, குருகாவூர் வெள்ளடை - திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற, நீ அன்றே - நீ அல்லவா, பாடுவார் - பாடுவோருடைய, பசிதீர்ப்பாய் - பசியை யொழிப்பாய், பரவுவார் - தோத்திரம்பண்ணு வோருடைய, பிணி களைவாய் - கோய் தீர்ப்பாய் ஏ-று.

(பொ-ரை.) தலையோட்டினை நல்ல பலி பாத்திரமாகக் கொண்டு உண்ணுஞ் சோற்றின் பொருட்டுத் திரிபவனே, மடானம் நல்லிடமாகக் கொண்டு மிக்க இருளில் நடனஞ்செய்கிற வேடனே, திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற நீயல்லவா பாடுவோருடைய பசியை யொழிப்பாய், தோத்திரம்பண்ணுவோருடைய கோய்தீர்ப்பாய்.

(க-ரை.) திருக்குருகாவூரிறைவனே, பாடுவார் பசி தீர்ப்பவனும் தோத்திரம்பண்ணுவோருடைய பிணி தீர்ப்பவனும் நீயன்றோ வென்பதாம்.

(வி-ரை.) பரவுதல் - துதித்தல். களைதல் - வோறுத்தல். கலன் - கலம், (பாத்திரம்.) பலி - சோறு. (3)

வெப்பொடுபிணியெல்லாந்தவிர்த்தென்னையாட்கொண்டா
யொப்புடையொளிநீலமோங்கியமலர்ப்பொய்கை
யப்படியழகாயவணிநடைமடவன்னம்
மெய்ப்படுகுருகாவூர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ப-ரை.) ஒப்பு உடை - அழகமைந்த, ஒளி - ஒளியையுடைய, நீலம் - நீலமலர்கள், ஒங்கிய - மிகுந்த, மலர் பொய்கை - புஷ்பதடாகங்களிலும், அப்படி அழகு ஆய - அவ்வாறே அழகாகிய, 'அணிநடை - அழகிய நடையை யுடைய, மட அன்னம் - இளமை பொருந்திய அன்னங்கன், மெய்ப்படு - நிலை பெற்ற, குருகாவூர் வெள்ளடை-திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற, நீ அன்றே - நீ அல்லவா, வெப்பொடு - ஜ்வரத்தோடு, பிணி எல்லாம் தவிர்த்து - பிணிகளை யெல்லாம் ஒழித்து, என்னை ஆட்கொண்டாய் - என்னை யடிமை கொண்டாய் ஏ-று.

(பொ-ரை.) அழகமைந்த ஒளியையுடைய நீலமலர்கள் மிகுந்த புஷ்பதடாகங்களிலும் அவ்வாறே அழகாகிய அழகிய நடையையுடைய இளமை பொருந்திய அன்னங்கள் நிலைபெற்ற திருக்குருகாவூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற நீயல்லவா ஜ்வரத்தோடு பிணிகளை யெல்லாம் ஒழித்து என்னையடிமை கொண்டாய்.

(க-ரை.) திருக்குருகாவூர் வெள்ளடை நீயல்லவா என் பிணி யெல்லாமொழித்து ஆட்கொண்டவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெப்பு - வெம்மை. (ஜ்வரம்) தவிர்த்தல் - ஒழித்தல். நீலம் - கருங்குருகை. (4)

வரும்பழிவாராமே தவிர்த்தெண்ணையாட்கொண்டாய்
சுரும்புடைமலர்க்கொன்றைச்சுண்ணவெண்ணீற்றானே
யரும்புடைமலர்ப்பொய்கையல்லியுமல்லிகையும்
விரும்பியகுருகாபூர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ப-ரை.) சுரும்பு உடை - வண்டுகளையுடைய, மலர் கொன்றை-கொன்றைமலர் மாலை யணிந்த, சுண்ணவெண்ணீற்றானே - பொடியாகிய திருவெண்ணீற்றையணிந்தவனே, அரும்புஉடை, அரும்புதலையுடைய, மலர்பொய்கை - பூம் பொய்கைகளில், அல்லியும் - அல்லியும், மல்லிகையும் - மல்லிகையும், விரும்பிய - யாவராலும் விரும்பப்பட்ட, குருகாபூர் வெள்ளடை - திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையிலெழுந்தருளியிருக்கிற, நீ அன்றே - நீ அல்லவா, வரும்பழி வாராமே தவிர்த்து - வரக்கூடவனவாகிய பழிகளை யொழித்து, என்னை யாட்கொண்டாய் - என்னை யடிமைகொண்டனே எ-று.

(பொ-ரை.) வண்டுகளையுடைய கொன்றைமலர் மாலை யணிந்த பொடியாகிய திருவெண்ணீற்றையணிந்தவனே, அரும்புதலையுடைய பூம்பொய்கைகளில் அல்லியும் மல்லிகையும் யாவராலும் விரும்பப்பட்ட திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற நீயல்லவா வரக்கூடவனவாகிய பழிகளை யொழித்து என்னை யடிமைகொண்டனே.

(க-ரை.) குருகாபூர் வெள்ளடைநீயன்றே என் பழியொழித்து ஆட்கொண்டவன் என்பதாம்.

(வி-ரை) பழி-நிந்தை. சுண்ணம்-பொடி. (5)

பண்ணிடைத்தமிழொப்பாய்பழத்தினிற்சுவையொப்பாய்
கண்ணிடைமணியொப்பாய்கடுவிறுட்குடரொப்பாய்
மண்ணிடையடியார்கள்மனத்திடர்வாராமே
விண்ணிடைகுருகாபூர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ப-ரை.) மண் இடை-மண்ணுலகத்துள்ள, அடியார்கள் மனத்த-தொண்டர்களுடைய மனத்தில், இடர்வாராமே-துன்பமுண்டாகாமல், விண் இடை-ஆகாயத்தில் பறக்கடிக்கின்ற, குருகாபூர் வெள்ளடை-திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையில் எழுந்தருளியிருக்கிற, நீ அன்றே - நீ அல்லவா, பண் இடை-தமிழ் ஒப்பாய்-பண்ணொடு கூடிய தமிழ்ப்பாடல்களை யொப்பவன், பழத் தினில் சுவை ஒப்பாய் - கணிகளில் சுவையை நிகர்ப்பவன், கண் இடைமணி ஒப்பாய்-கண்ணிடத்து மணியை யொப்பவன், கடு இருள்-மிக்க இருளில், சுடர் ஒப்பாய்-ஒளியை யொப்பவன் எ-று.

(பொ-ரை.) மண்ணுலகத்திலுள்ள தொண்டர்களுடைய மனத்தில் இடர்வாராமே, ஆகாயத்தில் பறக்கடிக்கின்ற திருக்குருகாபூர், வெள்ளடையி

லெழுந்தருளியிருக்கிற நீயல்லவா, பண்ணொடு கூடிய தமிழ்ப் பாடல்களை யொப்பவன், பழத்திற் சுவையாயிருப்பவன், கண்ணிடத்து மணியை யொப்பவன், மிக்க இருளில் ஒளியை யொப்பவன்.

(க-ரை.) குருகாபூர் வெள்ளடைநீயன்றே, அடியார்களிடத்து ஒரு துன்பம் வராமற் காத்து, பண்ணிடைத்தமிழ் முதலியவாயிருப்பவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பண்-இந்தளம் ஈட்டராகம் முதலியன. கண்ணிடைமணி - கண்மணி. (6)

போந்தனை தரியாமே நமன் றமர்புகுத்தென்னை
நோந்தனை செய்தா லுதுன்னலதறியேனான்
சாந்தனை வருமே லுத்தவிர்த்தென்னையாட்கொண்ட
வேந்தனை குருகாபூர் வெள்ளடைநீயன்றே.

(ப-ரை) சாந்தனை வரும் ஏலும்-இறங்கு மெல்லை வந்தாலும், தவிர்த்து-அதனையொழித்து, எனை ஆட்கொண்ட வேந்தனை-என்னை யடிமைகொண்ட அரசனே, குருகாபூர் வெள்ளடை - திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையி லெழுந்தருளியிருக்கிற, நீ அன்றே - நீ அல்லவா, நமன்தமர் - எமதுதர்கள், புகுத்துவந்து, என்னை - அடியேனை, நோந்தனை செய்தாலும் - வருந்தமளவுத் துன்பஞ் செய்தாலும், தரியாமே - அதனைப் பொறுக்காமல், போந்தனை - எனக்கெதிரே-யெழுந்தருளினே, (ஆதலால்) நான் - அடியேன், துன் அலது அறியேன்-உன்னையன்றி வேறொருவரை யறியமாட்டேன் என்று.

(பொ-ரை.) இறங்கு மெல்லை வந்தாலும் அதனை யொழித்து என்னை யாட்கொண்ட, வேந்தனே, திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையி லெழுந்தருளியிருக்கிற நீ யல்லவா எமதுதர்கள் வந்து, அடியேனை வருந்து மளவும் துன்பஞ் செய்தாலும் அதனைப் பொறுக்காமல் எனக்கெதிரே யெழுந்தருளினே, ஆதலால் அடியேன் உன்னையன்றி வேறொருவரை யறியமாட்டேன்.

(க-ரை.) திருக்குருகாபூரி றைவனே, யமவாத்தனையை யொழித்தென்னை யாட்கொண்டருளினே யென்பதாம்.

(வி-ரை.) தரித்தல் - சகித்தல். நோந்தனை - நோகுமளவாகிய துன்பம். தனை - அளவு. ஏலும் எனினும் என்பதன் மருஉ. (7)

மலக்கில்நின்னடியார்கள் மனத்திடைமால்தீர்ப்பாய்
சலச்சலமிக்குடைய தருமனாந்தமரென்னைக்
கலக்குவான் வந்தா லுங்கடுந்துயர்வாராமே
விலக்குவாய் குருகாபூர் வெள்ளடைநீயன்றே.

(ப-ரை.) மலக்கு இல் - மலங்குதல் இல்லாத, நின் அடியார்கள் மனத்திடை - உன்னடியார்கள் மனத்தில், உள்ள மால்தீர்ப்பாய் - மயக்கத்தை

யொழிப்பவனே, குருகாபூர் வெள்ளடை - திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையிலெழுந்தருளியிருக்கிற, நீ அன்றே - நீ அல்லவா, சலச்சலம் மிடுக்கு உடைய - மிக்ககோபத்தையும் வலியையுமுடைய, தருமனார் தமர் - எமதாதர், என்னை - அடியேனை, கலக்குவான் - கலக்கும் பொருட்டு, வந்தாலும் - வந்தாராயினும், கடும் துயர் வாராமே - மிகு தன்பமுண்டாகாமல், விலக்குவாய் - விலக்குபவன் எ-று.

(பொ-ரை.) மலங்குதலில்லாத உன்னடியார்கள் மனத்திலுள்ள மயக்கத்தை யொழிப்பவனே, திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையிலெழுந்தருளியிருக்கிற நீயல்லவா மிக்க கோபத்தையும் வலியையுமுடைய எமதாதர் அடியேனை கலக்கும் பொருட்டு வந்தாலும், மிகு தன்பமுண்டாகாமல் விலக்குபவன்.

(க-ரை.) யமவேதனையை விலக்கி என்னை யாட்கொள்பவன் குருகாபூர் வெள்ளடை நீயன்றே யென்பதாம்.

(வி-ரை.) மலக்கு - மலங்குதல் (கலக்கல்). தருமன் - யமன். தமர் - பரிவாரத்தார் (கிங்கரர்.) கலக்குவான் - கலக்க. (8)

பாடுவிப்பாயுனக்கேயாட்பலரையும்பணியாமே
தொடுவிப்பாய் துகிலொடுபொன்தோலுடுத்துமூல்வானே
கெடுவிப்பாயல்லாதார்கேடிலரப்பொன்னடிக்கே
விடுவிப்பாய்குருகாபூர்வெள்ளடைநீயன்றே.

(ப-ரை.) குருகாபூர் வெள்ளடை-திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற, நீ அன்றே-நீயல்லவா, பலரையும் பணியாமே-பல தேவரையும் பணியாமல், உனக்கே ஆட்படுவிப்பாய்- உனக்கே தொண்டுபடும்படி செய்வாய், துகிலொடு பொன் தொடுவிப்பாய்-ஆடையோடு பொன்னையும் எமக்குப் பொருந்துவிப்பாய், தோல் உடுத்து உழல்வானே-தோலுடுத்துத் திரிவோனே, அல்லாதார் கெடுவிப்பாய்-உனக்கு ஆளல்லாதாரைக் கெடச் செய்வாய், கேடு இல்லா பொன் அடிக்கே - நாசமில்லாத உன் பொன்னடிக்கே, விடுவிப்பாய்-எம்மை விடுவிப்போனே எ-று.

(பொ-ரை.) திருக்குருகாபூர் வெள்ளடையிலெழுந்தருளியிருக்கிற நீயல்லவா பலதேவரையும் பணியாமல் உனக்கே தொண்டுபடும்படி செய்வாய், ஆடையோடு பொன்னையும் எமக்குப்பொருந்துவிப்பாய், தோலுடுத்துத் திரிவோனே, உனக்கு ஆளல்லாதாரைக் கெடச்செய்வாய், நாசமில்லாத உன் பொன்னடிக்கே எம்மை விடுவிப்போனே.

(க-ரை.) என்னை உனக்காட்படுவித்தல் முதலியவற்றைச் செய்கிறவன் திருக்குருகாபூர் வெள்ளடை நீயன்றே யென்பதாம்.

(வி-ரை.) பணித்தல்-வணங்குதல். துகில்-ஆடை. அல்லாதார்-ஆட்படாதவர். கேடு. - அழிவு. (9)

வளங்கனிபொழின்மல்குவயலணிந்தழகாய
விளங்கொளிகுருகாஆர்வெள்ளடையுறைவாளை
யிளங்கிளையாநூன் வனப்பகையவளப்பன்
உளங்குளிர் தமிழ்மாலைபத்தர்கட்குரையாமே.

(ப-ரை.) வளங்களி-வளமிருந்த, பொழில்-சோலைகளாலும், மல்கு வயல்-
நிறைந்த வயல்களாலும், அணிந்து - அலங்கரிக்கப்பெற்று, அழகு ஆய அழகு
பொருந்திய, விளங்கு ஒளி - பிரகாசிக்கிற வெளியையுடைய, குருகாஆர்
வெள்ளடை உறைவாளை-திருக்குருகாஆர் வெள்ளடையில் வாழ்பவனான சிவ
பிரானை, இளங்கிளை-இளஞ்சுற்றத்தாரையுடைய, ஆரூன்- ,வனப்பகையவள்
அப்பன் - , சுந்தரன் சொன்ன, உள்ளம் குளிர் தமிழ் மாலை-தண்ணிய தமிழ்
மாலையானது, பத்தர்கட்கு-பத்திமான்களுக்கு, உரை ஆம்-ஒதுதற்கு உரிய
தாகும் என்று.

(பொ-ரை.) வளமிருந்த சோலைகளாலும் நிறைந்த வயல்களாலும் அலங்
கரிக்கப் பெற்று அழகுபொருந்திய பிரகாசிக்கிற வெளியையுடைய திருக்
குருகாஆர் வெள்ளடையில் வாழ்பவனான சிவபிரானை, இளஞ்சுற்றத்தாரை
யுடைய ஆரூன் வனப்பகையவளப்பன் சுந்தரன் சொன்ன தண்ணிய தமிழ்
மாலையானது பத்திமான்களுக்கு, ஒதுதற்குரியதாகும்.

(க-ரை) குருகாஆர் வெள்ளடையுறைவாளை நாவலூரன் புகழ்ந்தரை
த்த தமிழ் மாலையானது பத்திமான்களுக்கு ஒதுதற்குரியதாமென்பதாம்.

(வி-ரை.) கனிதல் - மிகுதல். மல்கல்-நிறைதல். அணிதல்-அலங்கரித்
தல். உறைதல்-வாழ்தல். உரை-உரைத்தல், (சொல்லுதல்.) (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - வெள்ளடையப்பர். தேவியார் - காவியங்கண்ணியம்மை.

திருக்கருப்பறியலூர்

பண் - நடராசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிம்மார்துசிம்புளித்துச்சிந்தையினில்

வைத்துகந்துதிற்ம்பாவண்ணங்

கைம்மாவினுரிவைபோர்த்துமைவெருவக்

கண்டானைக்கருப்பறியலூர்க்

Q23/11/21
NV

கொய்ம்மாவின்மலர்ச்சோலைக்குடில்பாட
மயிலாடுங்கொகுடிக்கோயி
லெம்மானை மனத்தினுல்கினைந்தபோ
தவர்மெக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) கைம்மாவின் உரிவை-யானையின் றோலை, போர்த்து-போர்த்துக்கொண்டு, உமை-உமாதேவியானவள், வெருவகண்டானை-அஞ்சப்பார்த்தவனை, கருப்பறியலூர்-திருக்கருப்பறியலூரில், கொய் - பறிக்கப்படுகிற, மாவின்-மாமரங்களடர்த்த, மலர்ச்சோலை-பூஞ்சோலைகளில், குயில்பாட-குயில்கள் பாட, மயில் ஆடும்-மயில்கள் நடனஞ்செய்கிற, கொகுடிக்கோயில்-கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள, எம்மானை-எம்பெருமானை, சிம்மாந்து - இறுமாந்து, சிம்புளித்து-கண்சிறுகத்திறந்து, சிந்தையினில் வைத்து உகந்து - மனத்திடைவைத்துக்களித்து, திறம்பாவண்ணம்-தவறாதபடி, மனத்தினுல் நினைந்தபோது-மனத்தினுல் நினைத்தகாலத்தில், அவர்-அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், மெக்கு இனிய ஆறு-மெக்கு இனியார் ஆமாறு என்ன வியப்பு ஏ-று.

(பொ-ரை.) யானைத்தோலைப்போர்த்து உமாதேவியானவள் அஞ்சப்பார்த்தவனை, திருக்கருப்பறியலூரில், பறிக்கப்படுகிற மாமரங்களடர்த்த பூஞ்சோலைகளில் குயில்பாட மயில்கள் நடனஞ்செய்கிற கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள எம்பெருமானை, இறுமாந்து கண்சிறுகத்திறந்து மனத்தில் வைத்துக்களித்து தவறாதபடி மனத்தினுல் நினைத்தகாலத்தில், அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் மெக்கு இனியாராமாறு என்னவியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப் பறியலூர்க் கொகுடிக்கோயி லெம்மானை யாம் நினைந்தபோது அவர் மெக்கினியாராமாறு என்னவியப்பு என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிம்மாத்தல்-செம்மாத்தல், சிம்புளித்தல் - கண்கருக்குதல். கைம்மா-யானை. வெருவ:- அஞ்சல். கொகுடிக்கோயில்-திருக்கருப்பறியலூரிலுள்ள சிவாலயம். (1)

நீற்றருமேனியராய்கினைவார்தம்

முள்ளத் தேகிறைந்துதோன்றுங்

காற்றானைத்தியானைக்கதிரானை

மதியானைக் கருப்பறியலூர்க்

கூற்றானைக்கூற்றுதைத்துக்கோல்வளையா

ளவளோடுங்கொகுடிக்கோயி

லேற்றானைமனத்தினுல்கினைந்தபோ

தவர்மெக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) நீற்று-திருவெண்ணீற்றினால், ஆரும்-நிறைந்த, மேனியராய்-திருமேனியையுடையவராய், நினைவார்தம் உள்ளத்தே-நினைப்பவாறு மனத்

தில், நிறைந்து தோன்றும்-நிறைந்து விளங்குகிற, காற்றானை-காற்றுமடிவனை, தீயானை-நெருப்புமடிவனை, கதிரானை-சூரியமடிவனை, மதியானை-சந்திரமடிவனை, கருப்பறியலார்-திருக்கருப்பறியலாரை, கூற்றானை-இடமாகவுடையவனை, கூற்று உதைத்து-இயமனையுதைத்து, கோல் வலையாள் அவளோடும்-உமாதேவியோடும், கொகுடிக்கோயில்-கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள, ஏற்றானை-இடபவர்களை, மனத்தினால் நினைத்தபோது-மனத்தினால் நினைத்த காலத்தில், அவர்-அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், நமக்கு இனிய ஆறு-நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு எ-று.

(பொ-ரை.) திருவெண்ணீற்றினால் நிறைந்த திருமேனியை யுடையவராய் உள்ளத்தே நினைப்பவராத மனத்தில் நிறைந்து விளங்குகிற காற்றுமடிவனை, நெருப்புடையவனை, சூரிய மடிவனை சந்திர மடிவனை திருக்கருப்பறியலாரை இடமாக யுடையவனை இயமனையுதைத்து, உமாதேவியோடும் கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள இடபவர்களை மனத்தினால் நினைத்தகாலத்தில் அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலார்க் கொகுடிக்கோயிலிறைவனை நினைந்தபோது, அவர் நமக்கினியராமா நென்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி-ரை.) காற்றானை-காற்றுருவாயிருப்பவனை. தீயானை-தீயுருவாயிருப்பவனை. கதிரானை-சூரியவுருவாயிருப்பவனை. மதியானை-சந்திரனுருவாயிருப்பவனை. கூற்றான்-இடமாகவுடையவன். கோல்வலையாள்-புள்ளியையுடையவளையலையணிந்தவள். ஏறு-இடபம், (2)

முட்டாமேநாடோறும்நீர்முழ்கிப்

பூப்பறித்துமூன்றுபோதுங்

கட்டார்ந்தவிண்டைகொண்டடிசேர்த்து

மந்தணர்தங்கருப்பறியலார்க்

கொட்டாட்டுப்பாட்டாகிரின்றானைக்

குழகனைக்கொகுடிக்கோயி

லெட்டானமூர்த்தியைநினைந்தபோ

தவர்நமக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) முட்டாமே - தடைபடாமல், நாஸ்தோறும் - இண்தோறும், நீர் முழ்கி - நீரில் முழுகி, பூ பறித்து - மலர் பறித்து, மூன்று போதும்-முப்பொழுதும், கட்டு ஆர்ந்த - முறுக்குள்ள, இண்டைகொண்டு - தாமரை மலரைக் கொண்டு, அடிசேர்த்தும் - திருமடியி லர்ச்சிக்கின்ற, அந்தணர்தம் - வேதியருடைய, கருப்பறியலார் - திருக்கருப்பறியலாரில், கொட்டு ஆட்டு பாட்டு ஆகி நின்றானை - கொட்டு ஆட்டு பாட்டு ஆகிநின்றானை, குழகனை - அழகனை, கொகுடிக்கோயில் - கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள, எட்டு ஆனமூர்த்தியை - அட்டமூர்த்தமாயிருப்பவனை, நினைந்தபோது - நினைத்தகாலத்

தில், அவர் - அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், மெக்கு இனிய ஆறு - மெக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு எ-று.

(பொ-ரை.) தடைபடாமல் தினந்தோறும் நீரில் மூழ்கி, மலர் பறித்து, முப்பொழுதும் முறுக்குள்ள தாமரை மலரைக் கொண்டு திருவடியி லர்ச்சி கின்ற வேதியருடைய திருக்கருப்பரியலூறில் கொட்டு ஆட்டுபாட்டு ஆகிரின் றானை, அழகனை, கொழுமக் கோயிலிலுள்ள அட்ட மூர்த்தமாயிருப்பவனை நினைத்தகாலத்தில், அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் மெக்கு இனி யர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பரியலூர்க் கொழுமக்கோயிலிலுள்ள இறைவரை நினைத்தபோது அவர் மெக்கினியராமாறென்ன வியப்பென்பதாம்.

(வி-ரை.) முட்டல்-தடைபடல். கொட்டு-கொட்டப்படுவது. (மத்தனம் மு :லிபன) அட்டமூர்த்தம் - எட்டுரு. அவை நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்பன, (3)

விருந்தாயசொன்மால்கொண்டேத்தி

வினைபோகவேலிதோறுங்

கருந்தாளவாழைமேற்செங்கனிகள்

தேன்சொரியுங்கருப்பறியலூர்க்

குருந்தாயமுள்ளெயிற்றுக்கோல்வளையா

ளவளோடுங்கொழுமக்கோயி

விருந்தானைமனத்தினுல்நினைந்தபோ

தவர்கெக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) விருந்து ஆய - புதுமையாகிய, சொல்மாலை கொண்டு-சொல் மாலைகளால், ஏத்த - அன்பர்துதிக்கவும், வினைபோக - அவர்களுடைய வினை ஒழியவும், வேலி தோறும் - வேலிகளிலெல்லாம், கருதான - கருமையாகிய அடிகளையுடைய, வாழைமேல் - வாழை மாங்களில், செம் கனிகள் - செவந்த பழங்கள், தேன் சொரியும்-தேனைப் பொழிகிற, கருப்பறியலூர் - திருக்கருப் பறியலூரில், குருந்து ஆய - குருத்துப்போன்ற, முள் எயிறு - முள்ளுப்போ லும் பல்விளையுடைய, கோல் வளையான் அவளோடும் - உமாதேவியோடும், கொழுமக்கோயில் - கொழுமக் கோயிலில், இருந்தானை - எழுந்தருளி யிருந்த வனை, மனத்தினுல் நினைந்தபோது - மனத்தினுல் நினைத்தகாலத்தில், அவர் - அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், மெக்கு இனிய ஆறே - மெக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு எ-று.

(பொ-ரை.) புதுமையாகிய சொன்மாலைகளால் அன்பர் துதிக்கவும் அவ ர்களுடைய வினை யொழியவும், வேலிகளிலெல்லாம் கருமையாகிய அடிகளை யுடைய வாழைமாங்களில் செவந்த பழங்கள் தேனைப் பொழிகிற திருக்கருப்

பறியலூரில் குருத்துப்போன்ற முள்ளுப்போலும் பல்வினையுடைய உமாதே வியோடும் கொகுடிக்கோயிலி லெழுந்தருளியிருந்தவரை மனத்தினால் நினைத்த காலத்தில் அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலூர்க் கொகுடிக்கோயிலி லிருந்தவரை நினைத் தபோது அவர் நமக் கினியராமா நென்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொண்டு - மூன்றாவதன் பரியாயம், தாள குறிப்புப் பெய ரெச்சம். குருந்து - குருத்தின் மெலிவு, (4)

பொடியேறு திருமேனிப்பெருமானைப்

பொங்கரவக்கச்சையானைக்

கடிநாறும்பூம்பொய்கைக்கயல்வானை

குதிகொள்ளுங்கருப்பறியலூர்க்

• கொடியேறிவண்டினமுந்தண்டேனும்

பண்செய்யுங்கொகுடிக்கோயி

லடியேறுகழலானைநினைந்தபோ

தவர்மெக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) பொடி ஏறு - திருவெண்ணீறு நிறைந்த, திருமேனி பெரு மானை - திருமேனியையுடைய பெருமானை, பொங்கு அரவக்கச்சையானை - சேறுகின்ற பாம்புக் கச்சையை யுடையவனை, கடிநாறும் - வாசனை கமழ் கின்ற, பூம்பொய்கை - மலர்ப்பொய்கைகளில், கயல்வானை - கயல்களும் வானைகளும், குதிகொள்ளும்-குதிக்கின்ற, கருப்பறியலூர் - திருக்கருப்பறிய லூரில், கொடி ஏறி - பூங்கொடிமேலேறி, வண்டு இனமும் - கருவண்டின் கூட்டமும், தண்டேனும் - குளிர்த்த தேன் வண்டுகளும், பண் செய்யும் - பண் பாடுகின்ற, கொகுடிக்கோயில்-கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள, அடி ஏறு கழ லானை-திருவடியி லணிந்த திருக்கழலையுடையவனை, நினைந்தபோது-நினைத்த காலத்தில், அவர் - அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், நமக்கு இனிய ஆறு - நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு ஏ-று.

(பொ-ரை.) திருவெண்ணீறு நிறைந்த திருமேனியை யுடைய பெரு மானை, சேறுகின்ற பாம்பணிந்த சடையையுடையவனை, வாசனை கமழ்கின்ற மலர்ப்பொய்கைகளில் வயல்களும் வானைகளும் குதிக்கின்ற திருக்கருப்பறிய லூரில் பூங்கொடிமேலேறி கருவண்டின் கூட்டமும் குளிர்த்த தேன் வண் டுகளும் பண்பாடுகின்ற கொகுடிக்கோயிலிலுள்ளதிருவடியிலணிந்த திருக்கழ லையுடையவனை நினைத்தகாலத்தில், அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலூர்க் கொகுடிக்கோயிலி விருத்த இறைவனை நினைந்தபோது அவர் நமக் கினியராமா நென்னவியப்பு என்பதாம்,

(வி-ரை.) பொங்குதல் - சீறுதல். கழல் - வீரகண்டாமணி. (5)

பொய்யாதவாய்மையாற்பொடிப்பூசிப்

போற்றிசைத்துப்பூசைசெய்து

கையினாலெரியோம்பிமறைவளர்க்கு

மந்தணர்தங்கருப்பறியலூர்க்

கொய்யுலாமலர்ச்சோலைக்குயில்குவ

மயிலாடுங்கொகுடிக்கோயி

லையனையென்மனத்தினுல்கினைந்தபோ

தவர்நமக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) பொய்யாத - பொய்க்காத, வாய்மையால் - உண்மையினால், பொடிப்பூசி - திருநீற்றணிந்து, பேரற்றிசைத்து - வணங்கி, பூசைசெய்து - பூசித்து, கையினால்-கைகளால், எரி ஒம்பி - யாகாக்கனியை வளர்த்து, மறைவளர்க்கும் - வேதத்தை விருத்திக்கொண்டிருக்கின்ற, அந்தணர் - வேதியரது, கருப்பறியலூர் - திருக்கருப்பறியலூரில், கொய் உலாம் - பறிக்கப்படுகின்ற, மலர் - மலர்களை யுடைய, சோலை - சோலையில், குயில் கூவ - குயில்கள் கூவாநிற்க, மயில் ஆடும் - மயில்கள் நடக்கின்ற, கொகுடிக்கோயில் ஐயனை - கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள ஐயனை, என் மனத்தினால் நினைந்தபோது - என் மனத்தினால் நினைத்தகாலத்தில், அவர்-அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், நமக்கு இனி ஆறு - நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு ஏ-று.

(பொ-ரை.) பொய்க்காத வுண்மையினால் திருநீற்றணிந்து வணங்கி பூசித்து கைகளால் யாகாக்கனியை வளர்த்து வேதத்தை விருத்தி செய்கின்ற வேதியரது திருக்கருப்பறியலூரில், பறிக்கப்படுகின்ற மலர்களை யுடைய சோலையில் குயில்கள் கூவாநிற்க, மயில்கள் நடக்கின்ற கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள ஐயனை என் மனத்தினால் நினைத்தகாலத்தில் அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலூரிறைவனை நினைந்தபோது அவர் நமக்கினியராமா நென்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒம்புதல் காத்தல் எனினுமாம். (6)

செடிகொணையுள்ளவந்திவினையுந்

தீர்த்தொழியச்சிந்தைசெய்ய்மின்

கடிகொள்பூந்தடமண்டிக்கருமேதி

கண்படுக்குங்கருப்பறியலூர்க்

கொடிகொள் பூநுண்ணிடையாள்

கோல்வனையாளவளோடுக்கொகுடிக்கோயி
லடிகளையென்மனத்தினுல்நினைந்தபோ

தவர்மக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) செடிகொள் - குற்றத்தைக் கொண்ட, நோய் உள்ள அளவும். பிணியுள்ளமட்டும், தீவினையும் - (அதற்குக் காரணமாகிய) தீவினையும், தீர்த்து ஒழிய-விட்டொழியும்படி, சிந்தை செய்மின்-சிந்தியுங்கள், கடிகொள் - வாசனையைக் கொண்ட, பூந்தடம் - பூம் பொய்கைகளில், கருமேதி - கரிய எருமைகள், மண்டி - நெருங்கி, கண்படுக்கும் - தாங்குகின்ற, கருப்பறியலார் - திருக்கருப்பறியலாரில், கொடி கொள்-கொடியின்றன்மையைக்கொண்ட, பூ-அழகிய, நுண் இடையாள் - நுண்ணிடையையுடையவளாகிய, கோல் வனையாள் அவளோடும் - உமாதேவியாரோடும், கொகுடிக் கோயில் - கொகுடிக் கோயிலிலுள்ள, அடிகளை-சுவாமியை, என் மனத்தினுல் நினைந்த போது-என் மனத்தினுல் நினைத்தகாலத்தில், அவர் - அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், மக்கு இனிய ஆறு-மக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு ஏ-று.

(பொ-ரை.) குற்றத்தைக் கொண்ட பிணியுள்ளமட்டும் அதற்குக் காரணமாகிய தீவினையும் விட்டொழியும்படி சிந்தியுங்கள், வாசனையைக் கொண்ட பூம் பொய்கைகளில் கரிய எருமைகள் நெருங்கித் தாங்குகிற திருக்கருப்பறியலாரில் கொடியின் தன்மையைக் கொண்ட அழகிய நுண்ணிடையை யுடையவளாகிய உமாதேவியாரோடும் கொகுடிக் கோயிலிலுள்ள சுவாமியை என் மனத்தினுல் நினைத்தகாலத்தில் அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் மக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை) திருக்கருப்பறியலார்க் கொகுடிக் கோயிலடிகளை என் மனத்தினுல் நினைந்தபோது, அவர் மக்கு இனியராமாதென்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீவினை யென்றது தீவினைப்பயனாகிய பாவத்தை. நோய்-பிற விப்பிணி. சிந்தை செய்தல் - சிந்தித்தல். (7)

பறையாதவல்வினைகள் பறந்தொழியப்

பன்னாளும்பாடியாடிக்

கறையார்த்தகண்டத்தனெண்டோளான்

முக்கண்ணன்கருப்பறியலார்க்

குறையாதமறைநாவர்குற்றேவ

லொழியாதகொகுடிக்கோயி

லுறைவானைமனத்தினுல்நினைந்தபோ

தவர்மக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) பறையாத-சொல்ல வொண்ணாத, வல்வினைகள் பறந்துஒழிய-வலிய வினைகள் பறந்தொழியும்படி, பலநாளும்-தினந்தோறும், பாடி ஆடி -

பாடியும் ஆடியும், கறை ஆர்ந்த கண்டத்தன் - நஞ்சு பொருந்திய கண்டத்தை யுடையவன், எண் தோளன்-எட்டுப்புயங்களுள்ளவன், முக்கண்ணன்-மூன்று கண்களுள்ளவன், கருப்பறியலார் - திருக்கருப்பறியலாரில், குறையாத-குறைவுபடாத, மறைநாவர்-வேதம்பயில்கின்ற நாவையுடைய அந்தணர், குற்றேவல் ஒழியாத-சிறு தொண்டினை நீங்காதுசெய்கிற, கொகுடிக்கோயில் உறைவானை-கொகுடிக்கோயிலில் வாழ்பவனை, மனத்தினால் நினைந்தபோது-மனத்தினால் நினைத்தகாலத்தில், அவர் - அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், நமக்கு இனிய ஆறு - நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்னவியப்பு எ-று.

(பொ-ரை.) சொல்ல வொண்ணாத வல்லினைகள் பறந்தொழியும்படி தினந்தோறும் பாடியும் ஆடியும், நஞ்சு பொருந்திய கண்டத்தை யுடையவன், எட்டுப் புயங்களுள்ளவன், மூன்று கண்களுள்ளவன், திருக்கருப்பறியலாரில் குறைவுபடாத வேதம்பயில்கின்ற நாவையுடைய அந்தணர் சிறு தொண்டினை நீங்காது செய்கிற கொகுடிக்கோயிலில் வாழ்பவனை மனத்தினால் நினைத்த காலத்தில் அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர்நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்னவியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலார்க் கொகுடிக்கோயிலில் வாழ்பவராகிய சிவபிரானாரை என் மனத்தினால் நினைந்தபோது அவர் நமக்கினியராமாறு என்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி-ரை.) பறைதல்-சொல்லுதல். குற்றேவல்-கைத்தொண்டு. உறைதல்-வாழ்தல். (8)

சங்கேந்துகையானுந்தாமரையின்

மேலானுந்தன்மைகாணாக்

கங்காரந்தவார்சடைகளுடையனை

விடையானைக்கருப்பறியலார்க்

கொங்காரந்தபொழிற்சோலைசூழ்கணிகள்

பலவுதிர்க்குங்கொகுடிக்கோயி

லெங்கோனைமனத்தினால்நினைந்தபோ

தவர்நமக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) சங்கு ஏந்து கையானும்-விஷ்ணுவினாலும், தாமரையின் மேலானுந்த-பிரமனாலும், தன்மைகாணு-தன்மை யின்னதென்றறியப்படாத, கங்கா ஆர்ந்த-கங்கைதங்கிய, வார்சடைகள் உடையானை-நீண்டசடைகள் உடையவனை, விடையானை-இடபவாகனனை, கருப்பறியலார்-திருக்கருப்பறியலாரில், கொங்கு ஆர்ந்த-வாசனைரிறைந்த, பொழில் சோலை-பெருமைபொருந்திய சோலைகள், சூழ்-தம்மிடத்துள்ள, கணிகள் பல உதிர்க்கும்-பலகணிசூழுதிர்க்கின்ற, கொகுடிக்கோயில்-கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள, எம்கோனை-எம்திறைகளை, மனத்தினால் நினைந்தபோது-மனத்தினால் நினைத்தகாலத்தில், அவர்

அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், நமக்கு இனிய ஆறு-நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்னவியப்பு எ-று.

(பொ-ரை.) விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலும் தன்மை யின்னதென்றறியப் படாத கங்கைதங்கிய நீண்ட சடையையுடையவனை, இடபவாகனனை, திருக் கருப்பறியலூரில் வாசனை நிறைந்த பெருமை பொருந்திய சோலைகள் தம்மி டத்துள்ள பல கனிகளையுதிர்க்கின்ற கொகுடிக்கோயிலெம்மிறைவனை மனத் தினால் நினைத்த காலத்தில் அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலூர்க் கொகுடிக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந் திற எமதிறைவனை என் மனத்தினால் நினைந்தபோது அவர் நமக்கினியரா மாறு என்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி-ரை.) கங்கா ஆர்ந்த என்பது கங்கார்ந்த எனத் தொகுத்தலாயிற்று. கொங்கு தேன் எனினுமாம். (9)

• பண்டாழிநிசைமுரலப்பன்னாறும்
பாவித்துப்பாடியாடிக்
கண்டார்தங்கண்குளிருங்களிக்கமுகம்
பூஞ்சோலைக்கருப்பறியலூர்க்
குண்டாடுஞ்சமணருஞ்சாக்கியரும்
புறங்கூறுங்கொகுடிக்கோயி
லெண்டோளெம்பெருமானைநினைந்தபோ
தவர்நமக்கினியவாரே.

(ப-ரை.) பண்டு-பழமையாகிய, ஆழின் இசை முரல-யாமோசை சப் திக்க, பல் நாளும்-பல நாட்களும், பாவித்து-நினைந்து, பாடி ஆடி-பாடியும் ஆடியும், கண்டார் கண்குளிரும்-கண்டவரது கண்குளிர்ந்தருளிய, களி-களி ப்பைத் தருகிற, பூ-அழகிய, கமுகட்சோலை-கமுகம் சோலைகள், கருப்பறிய லூர்-திருக்கருப்பறியலூர், குண்டு ஆடும்-கோட்சொல்லுகின்ற, சமணரும் சாக்கியரும்-சமணர்களும் சாக்கியரும், புறம் கூறும்-புறப்பழிக்கின்ற, கொகு டிக்கோயில்-திருக்கொகுடிக்கோயிலிலுள்ள, எண்ணோன்-எட்டுப்புயங்களுள்ள, எம்பெருமானை-எமதுதலைவனை, நினைந்தபோது-நினைத்தகாலத்தில், அவர்- அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர், நமக்கு இனிய ஆறு-நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு எ-று.

(பொ-ரை.) பழமையாகிய யாமோசை சப்திக்கப் டலநாளும் நினைந்து பாடியாடி கண்டவரது கண்குளிர்ந்த ருளிய களிப்பைத் தருகிற அழகிய கமுகஞ் சோலை சூழ்ந்த திருக்கருப்பறியலூரில், கோட் சொல்லுகின்ற சம ணர்களும் சாக்கியரும் புறங்கூறும் கொகுடிக் கோயிலில் வாழ்கின்ற எட்டுப்

புயங்களுள்ள எமது தலைவனை நினைத்த காலத்தில், அவ்வாறு நினைக்கப்பட்டவராகிய இறைவர் நமக்கு இனியர் ஆமாறு என்ன வியப்பு.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலூர்க் கொகுடிக்கோயிலெம் பெருமானை நினைந்தபோது அவர் நமக்கினியாராமா நென்னென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆழ் - யாழ், (வீணை) பாவித்தல் - நினைத்தல். குண்டாடல் - கோட்சொல்லல். (10)

கலைமலிந்ததென்புலவர்கற்றோர்தம்
மிடர்தீர்க்குங்கருப்பறியலூர்க்
குலைமலிந்தகோட்டெங்குமட்டொழுகும்
பூஞ்சோலைக்கொகுடிக்கோயி
லிலைமலிந்தமழுவாளைமனத்தினு
லன்புசெய்தின்பமெய்தி
மலைமலிதோளாருரன்வனப்பகையப்
பனுரைத்தவண்டமிழ்களே.

(ப-ரை.) கருப்பறியலூர் - திருக்கருப்பறியலூரில், குலைமலிந்தகோட்டு - குலைகள் மிகுந்த கிளைகளில், எங்கும் - எவ்விடத்தும், மட்டு ஒழுகும் - தேனெழுகாரின்ற, பூசோலை - பூஞ்சோலை சூழ்ந்த, கொகுடிக்கோயில் - கொகுடிக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கிற, இலைமலிந்த மழுவாளை - இலைவடிவின்தாகிய மழுப்படையை யுடையவனை, மனத்தினால் அன்பு செய்து - மனத்தினால் பத்தி செய்து, இன்பம் எய்தி - சுகமடைந்து, மலைமலிதோள் - மலைபோலத் தோள்களை யுடையவனாகிய, ஆரூரன் வீணப்பகை அப்பன் - சுந்தரன், உரைத்த - சொல்லிய, வள் தமிழ்கள் - வளவிய தமிழ்ப்பாடல்கள், கலைமலிந்த - கலைகள் நிறைந்த, தென்புலவர் - தமிழ்ப்புலவராய், கற்றோர் - கற்றவரது, இடர்தீர்க்கும் - துன்பத்தை யொழிக்கும் எ-று.

(பொ-ரை.) திருக்கருப்பறியலூரில் குலைகள் மிகுந்த கிளைகளில் எவ்விடத்தும் தேனெழுகாரின்ற பூஞ்சோலை சூழ்ந்த கொகுடிக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கிற, இலை வடிவின்தாகிய மழுப்படையை யுடையவனை, மனத்தினால் பத்திசெய்து சுகமடைந்து, மலைபோலத் தோள்களை யுடையவனாகிய சுந்தரன் உரைத்த வளவிய தமிழ்ப்பாடல்கள் கலைகள் நிறைந்த தமிழ்ப்புலவராய்க் கற்றோரது துன்பத்தை யொழிக்கும்.

(க-ரை.) திருக்கருப்பறியலூர்க் கொகுடிக்கோயி லெம்பெருமானைத் திருநாவலூரன் புகழ்ந்துரைத்த தமிழ்ப்பாடல்கள், தம்மைக் கற்போரது துன்பத்தை யொழிக்கு மென்பதாம்.

(வி-ரை.) மலிதல் - மிகுதல், கோகு - கிளை. வண்டமிழ்கள் இடர்தீர்க்கும் என முடித்துக்கொள்க. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - குற்றம்பொறுத்தநாதர். தேவியார் - சோல்வளையம்மை.

திரு இடையாற்றுத்தொகை

பண்-கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்தையூர்முதுகுன்றங்குளங்கணின்முட்டஞ்
சுந்தையூர்நன்றுசென்றடைவான்றிருவாரூர்
பந்தையூர்பழையாறுபழனம்பைஞ்ஞீவி
யெந்தையூரெய்தமானிடையாறிடையருதே.

(ப-ரை.) முந்தையூர்—, முதுகுன்றம்—, குளங்கணின் முட்டம்—, சுந்தையூர்— (அன்பரது) மனமாகிய ஊரில், நன்று சென்று அடைவான்— நன்றாகப் போய்த் தங்குவோனது, திருவாரூர்—, பந்தையூர்—, பழையாறு—, பழனம்—, பைஞ்ஞீவி—, எந்தையூர்—, எய்தமானின்—, இடையாறு—, இடையருது—, எ-று, (1)

சுற்றுமூர்சுரியல் திருச்சோபுரத்தொண்ட
ரொற்றுமூரொற்றியூர் திருவூறலொழியாப்
பெற்றமேறிப்பெண்பாதி யிடம்பெண்ணைத்தெண்ணீர்
எற்றுமூரெய்தமானிடையாறிடையருதே.

(ப-ரை.) சுற்றுமூர்—, சுரியல்—, திருச்சோபுரம்—, தொண்டர் ஒற்றுமூர்—, ஒற்றியூர்—, திருவூறல்—, ஒழியா - இடையருமல், பெற்றம் ஏறி - இடபம் ஏறி, பெண்பாதி - பெண்பாதியாகிய சிவபிரானது, இடம் - இடமாவது, பெண்ணை - பெண்ணையாற்றின், தெள்ளீர் - தெளிந்த நீரினால், எற்றும - மோதப்படுகிற, ஊர்—, எய்து அம்மான்—, எ-று. (2)

கடங்களுர் திருக்காரிகரைக்கயிலாயம்
விடங்களுர் திருவெண்ணியண்ணாமலைவெய்ய
படங்களுர்க்குந் தபாம்பரையான்பரஞ்சோதி
யிடங்களுரெய்தமானிடையாறிடையருதே.

(ப-ரை.) கடங்களுர்—, திருக்காரிகரை—, கயிலாயம்—, விடங்களுர் - திருவெண்ணி—, அண்ணாமலை—, வெய்ய - கொடிதாதிய, படங்கள் - படங்கனையுடைய, ஊர்கின்ற பாம்பு - தவழ்கின்ற பாம்பை, அரையான் - திருவரையிற் கட்டினவனாதிய, பாஞ்சோதி - சிவபிரான், இடம்கொள் ஊர்-இடமாகக் கொண்டவூர் எ-று. (3)

கச்சையூர்காவங்கழுக்குன்றங்காரோணம்
பிச்சையூர் திருவானகட ஆர்வடபேறார்
கச்சியூர்கச்சிக்கல் ரெய்த்தானமிழலை
யிச்சையூரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(ப-ரை.) கச்சையூர்—, காவம்—, கழுக்குன்றம்—, காரோணம்—, பிச்சையூர்—, திரு ஆன் - அழகான, கட ஆர்—, வடபேறார்—, கச்சியூர்—, கச்சி—, சிக்கல்—, ரெய்த்தானம்—,மிழலை—, எ-று (4)

சிறையனூர்நின்றியூர்கொடுங்குன்றமமர்ந்த
பிறையனூர்பெருமூர்பெரும்பற்றப்புவியூர்
மறையனூர்மறைக்காடுவலஞ்சுழிவாய்த்த
இறைவனாரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(ப-ரை.) சிறையனூர்—, நின்றியூர்—, கொடுங்குன்று—, அமர்ந்த - விரும்பின, பிறையனூர்—, பெருமூர்—, பெரும்பற்றப்புவியூர்—, மறையனூர்—, மறைக்காடு—, வலஞ்சுழி—, எ-று. (5)

திங்களுர் திருவாதிரையான்பட்டினமூர்
நங்களுர்நறையூர்நனிநாலிசைநாலூர்
தங்களுர்தமிழானென்றுபாவிக்கவல்ல
வெங்களுரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(ப-ரை.) திங்களுர்—, திருவாதிரையான் பட்டினமூர்—, நங்களுர்—, நறையூர்—, நனிநாலிசை நாலூர்—, தங்களுர்—, (6)

கருக்கநஞ்சமுதுண்டகல்லாலன்கொல்லேற்றன்
தருக்கருக்கனைச்செற்றுக்கந்தான் நன்முடிமேல்
எருக்கநாண்மலரிண்டையுமத்தமுஞ்சுடி
யிருக்குமுரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(ப-ரை.) கருக்கம் - கருமையுடைய, நஞ்சு - விடத்தை, அமுது உண்ட - அமுதமாக வுண்டருளின, கல்லாலன் - கல்லாலின் கீழிருப்பவன், கொல் என்றன்-கொல்லுகின்ற இடத்தை யுடையவன், தருக்கு-செருக்கின, அருக்கனை - சூரியனை, செற்று - வென்று, உகந்தான் - களித்தவன், தன்முடி

மேல் - தன் திருமுடி மீது, நான் - புதிய, எருக்கமலர் - எருக்கம் பூவையும்,
இண்டையும் - இண்டைக் கொழுந்தையும், மச்சமும் - ஊமத்தம்பூவையும்,
சூடி - சூடுவோனாகிய சிவபெருமான், இருக்கும் ஊர்—, எ-று (7)

தேசனூர்வினேதேயநின்றான் திருஆக்கூர்
பாசனூர்பாமேட்டிபவித்திரபாவ
நாசனூர்ணிபள்ளிகள் ளாற்றையமர்ந்த
நாசனூரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(ப-ரை.) தேசன் ஊர் - ஒளியுருவானவனது ஊர், வினேதேய நின்றான்
திரு ஆக்கூர் - அன்பரது வினேதேயம்படி நிலைபெற்றிருப்பவனது திரு
ஆக்கூர், பாசன்ஊர்—, அன்பரிடத்துப் பற்றுள்ளவனது ஊர், பாமேட்டி -
பாமேட்டியும், பவித்திரபாவநாசன்-பரிசுத்தமாகிய பாவநாசுறமாகியசிவபிரா
னது, ஊர்—, ணிபள்ளி—, ளாற்றை—, அமர்ந்த-விரும்பின், நாசன் ஊர் -
நாசனது ஊர் எ-று. (8)

பேறனூர்பிறைச்சென்னியினுன்பெருவேனூர்
தேறனூர்திருமாமக்கோன்றிருமாலோன்
கூறனூர்குரங்காடுதுறைதிருக்கோவல்
ஏறனூரெய்தமானிடையாறிடைமருதே.

(ப-ரை.) பேறனூர்—, பிறை சென்னியினுன் பெருவேனூர் - பிறை
சூடிய முடியையுடைய சிவபிரானது பெருவேனூர், தேறனூர்—, திருமா
மக்கோன் - வக்ஷி நாயகன், திருமலரோன்-பிரமன், கூறன் ஊர்-(இவ்வி
ருவரையும்) பங்கில் உடையவனது ஊர், குரங்காடுதுறை—, திருக்கோவல்—,
ஏறன் ஊர் - இடபவாகனனது ஊர் எ-று. (9)

ஊறிவாயினநாடிய வண்ணெண்டனூர்
தேறுவார்சிந்தைதேறுமிடஞ்செங்கண்வெள்ளே
நேறுவாரெய்தமானிடையாறிடைமருதைக்
கூறுவார்வினையெவ்விடமெய்குளிர்வாரே.

(ப-ரை.) ஊறி - சுரந்து, வாயின - வாய்ப்பாயின வற்றை, நாடிய-ஆராய்
ந்தறிந்த, வன் தொண்டன் ஊரன் - சுந்தரன், தேறுவார் - தெளிபவர்து, சிங்
தை - மனமானது, தேறும் இடம் - தெளியுமிடமாகிய, செங்கண் வெண்
எறு ஏறுவார் - சிவந்த கண்ணையுடைய வெள்ளிய விடையை ஏறுபவராகிய
சிவபிரானது, எய்தமான் இடையாறு இடைமருதை—, கூறுவார் - புகழ்
வோர், வினை எவ்விட - வினைகந்தேய, மெய்குளிர்வார் - சரீரக்குளிரப்
பெறுவார்கள் எ-று. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - இடையாற்றீ சுரர். தேவியார்-சிற்றிடை நாயகியம்மை.

தேவாரப்பதிங்கள்

திருக்கோடிக்குழகர்

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவந்தெற்றக்கரைமேற்

குடியிருந்தலேயிருந்தாற்குற்றமாமே

கொடியேன்கண்கள்கண்டனகோடிக்குழகர்

அடிசேனமக்கார் துணையாகவிருந்தீரே.

(ப-ரை.) கடற்காற்று - கடற்காற்றானது, கடிதாய் வந்து ஏற்ற - கடிதமாய் வந்து வீச, கரைமேல் - கரையினின்று, அயலே - பக்கத்திலே, குடியிருந்தால் - குடியிருப்பின், குற்றம் ஆமே - குற்றமாகுமே, கொடியேன்கண்கள்கண்டன - கொடியேனது கண்கள் நோக்கின, கோடிக்குழகர் - திருக்கோடிக்குழகரே, அடிகேள் - சுவாமி, உமக்கு ஆர் துணையாக இருந்தீர் - உமக்கு யார் துணையாகக் கொண்டு இவ்விடத் திருந்தீர் - எ-று.

(பொ-ரை.) கடற்காற்றானது கடிதமாய் வந்து வீச, கரைப்பக்கத்திலே குடியிருப்பின் குற்றமாமே, கொடியேனது கண்கள் நோக்கின திருக்கோடிக்குழகரே, சுவாமி, உமக்கு யார் துணையாகக் கொண்டு இவ்விடத்திருந்தீர்.

(க-ரை.) திருக்கோடிக்குழகரே, கடற்கரைமேல் யாரைத் துணையாகக் கொண்டு இருந்தீர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடிதாய் - வேகமாய் என்றுரைத்தலுமாம். ஏற்றுதல் - மோதுதல் எனினுமமையும். (1)

முன்னுகடல்நஞ்சமுண்டவதனாலோ

பின்னாப்பாவைக்குபகாரஞ்செய்தாயோ

குன்றாப்பொழில்சூழ்தருகோடிக்குழகர்

என்றான்றனியேயிருந்தாயெம்பிரானே.

(ப-ரை.) முந்தான்-முற்காலத்திலே, கடல்-கடலிற் றேன்றின, நஞ்சம் உண்ட அதனாலோ-விஷத்தையுண்டதனாலேயோ, பின்தான் - பின்னே, பாவைக்கு உபகாரஞ் செய்தாயோ-பாவைக்கு உபகாரஞ்செய்தனையோ, குன்றா பொழில் சூழ்-அழியாத சோலைகள் சூழ்ந்த, கோடிக்குழகர்-திருக்கோடிக்குழகனே, எம்பிரானே-எம்பெருமானே, என் தான் தனியேயிருந்தாய்-என்காரணமாய்த் தனியாயிருந்தனே - எ-று.

(பொ-ரை.) முற்காலத்திலே கடலிற்றேன்றின விஷத்தையுண்டதனாலேயோ, பின்னேபாவைக்கு உபகாரஞ் செய்தனையோ, அழியாத சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கோடிக்குழகனே, எம்பெருமானே, என்னகாரணமாய்த் தனியேயிருந்தனே.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிக்கை.

சைவசமயத் தழைத்தோங்கத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சமயா சாரியர்கள் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவார திருவாசகங்களே தமிழ் வேதங்களாக விளங்குகின்றன. அவற்றுள் கந்தரழர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரப் பதிகங்கள் நூறு. இவை மூலபாடமாக இதுவரையில் அநேக அறிஞர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இப்போது அவற்றிற்கு உரையிட முயன்று ஒவ்வொரு பதிகத்திற்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை, விசேஷவுரை ஆகிய இவைகள் காஞ்சிபுரம் மஹாவித்வான் ஸ்ரீமத் இரமாநந்த யோகிகளைக்கொண்டு செவ்விதாக எழுதுவித்து வெளியிட டிருக்கின்றேன்.

இது மாதம் டிம்மி 4 - பாரங்கள் கொண்ட சஞ்சிகையாக 1910ஆம் டிசம்பர்மீ தொடங்கி வெளியாகி வருகிறது.

இது மாதம் மாதம் தவறுதலின்றி வெளிவரும். சுமார் 20-சஞ்சிகையில் முடிவுறும் என்பது நோக்கம்.

சைவாபிமானிகள் இதனைக் கைக்கொண்டு இந்நன்முயற்சியை முன்னுக்குக் கொண்டுவருமாறு எல்லாம் எல்ல நடராஜப் பெருமானது திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

டிம்மி 32 - பக்கங்கொண்ட நாலுபாரமுள்ள சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு விலை அணா 2. வெளியூரார் 2½-அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் புக்போஸ்டில் அனுப்பப்படும்.

வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பு. ஷண்முகமுதலியார்,

நெ-5, ஆறுமுகம் தெருவு,

ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை.